

ת"פ (חיפה) 50703-11-23 - מדינת ישראל נ' נסים דיב

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 50703-11-23 מדינת ישראל נ' דיב
תיק חיצוני: 4777/23

לפני כבוד השופט יוכי ספיר

מדינת ישראל

מאשימה
נגד

נסים דיב

נאשם

החלטה

רקע וטענות הצדדים בכתב ובעל פה

1. בפניי בקשת הנאשם (להלן: "המבקש") מתאריך 16.12.24 למתן צו להמצאת מסמכים ומוצגים בהתאם לסעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982.
2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו גילוי הזדהות עם ארגון טרור - עבירה לפי סעיף 24(א)(2) לחוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016, בכך שביום 7.10.23, סביב השעה 10:30, שיתף המבקש מתוך אתר חדשותי תמונה בה נראה ג'יפ צבאי שעליו מספר רב של אזרחים פלסטינים, ותחת פרסום זה הוסיף המבקש את המילים "בוקר טוב דוד", הכל כמתואר בכתב האישום.
3. בפתיח בקשתו שלפניי עותר המבקש לקבלת נתונים שעניינם ב:
 - א. רשימת כל התיקים בהם נפתחה חקירה בגין פרסומים לפי סעיף 24 (א) (2) לחוק המאבק בטרור.
 - ב. רשימת כל התיקים בהם נפתחה חקירה בגין פרסום זהה (להלן: "הפרסום") לפרסום המיוחס למבקש וזאת החל מתאריך 7.10.23.
 - ג. רשימת כל התיקים בהם הוגש כתב אישום בגין הפרסום כולל עותק מכתב האישום. וכן

רשימת כל התיקים בהם לא הוגש כתב אישום בגין הפרסום, ופירוט עילת הסגירה.

ד. חומר החקירה בגין כל התיקים בהם לא הוגש כתב אישום בגין הפרסום לחלופין תמצית חומר החקירה בתיק.

ה. הנוהל והקריטריונים בגינם הוחלט על העמדה לדין ואי העמדה לדין בגין הפרסום וכן הנוהל להעמדה לדין בגין עבירות הזדהות עם ארגון טרור בין לפני 7.10.23, ובין אחרי 7.10.23.

ו. פירוט לטיפול בתלונת אוניברסיטת חיפה נגד הסטודנטים כפי שמופיעים ברשימת חומר החקירה. האם הוגש כתב אישום, וככל שהתיק נסגר את עילת הסגירה, עם תמצית לכל תיק.

4. את הצורך בנתונים הללו מנמק המבקש בכוונתו העתידית להעלות טענה של הגנה מן הצדק באשר לאכיפה בררנית:

3.1 ביחס לסטודנטים אחרים.

3.2 ביחס לסטודנטים ששיתפו את אותו הפרסום ונגדם לא הוגש כתב אישום.

3.3 ביחס לפרסומים על רקע לאומני בכלל).

5. בסיס נימוק נוסף שהעלה המבקש ביחס לרצונו העתידי בהעלאת טענת ההגנה מן הצדק, נעוץ בפגמים מנהליים בהחלטה להגיש את כתב האישום מושא התיק, ובהתנהלות שערורייתית ובלתי סבירה של הרשויות.

6. בבקשתו מטעים המבקש, כי כלל טענותיו מעלה מושתתות על עובדות, ואת התשתית העובדתית הנדרשת להוכחתן ניתן לקבל בדרך של העברת המידע המפורט בסעיף 3 לעיל.

7. זאת ועוד, בחלק המסכם את בקשתו מוסיף ומחזק המבקש את השערותו לאכיפה בררנית, ומכאן את הצורך בקבלת הנתונים המבוקשים על ידו, באומרו כי די בנתונים שפורטו בבקשתו בנוגע לאכיפה בררנית, כדי לבסס מדיניות של אכיפה סלקטיבית בין אותם עשרים הסטודנטים ששמום הופיע ברשימה שהעבירה האוניברסיטה לרשויות לבין עצמם, וכן בין ערבים ליהודים, בכל הנוגע למשפחת עבירות ההסתה.

8. בעניין זה של אפליה בין יהודים לערבים, אוסיף ואציין, כי במהלך הדיון בפניי מתאריך 6.1.25 ויתר המבקש על כלל הנתונים שהובאו במסגרת בקשתו שעניינם בתקופה עובר לתאריך 7.10.23. בכך, הלכה למעשה, הותיר המבקש נתון יחיד שבכוחו, כך לדידו, לבסס אפליה בין יהודים לערבים

ואכיפה בררנית בכל הנוגע לפתיחת חקירות בעבירה של הזדהות והסתה לגזענות.

9. עניינו של נתון זה בעובדה שמקרב 80 תיקים שנפתחו בתקופה שבין תאריך 7.10.23 לתאריך 27.3.24, נגד 86 חשודים, רק 11 מהם היו יהודים (13%).

10. ומנגד המאשימה. כבר בפתח תגובתה מתאריך 29.12.24 מבקשת המאשימה להדוף את טענת המבקש לאכיפה בררנית בכל הנוגע לסטודנטים אחרים מרשימת האוניברסיטה, ובכל הנוגע לאותו הפרסום שבוצע על-ידי אחרים, באמצעות שתי דוגמאות שנמצאו על ידה במסגרת בחינה ראשונית ומדגמית מול גורמי האכיפה.

11. ודוק: ממצאי בדיקתה של המאשימה העלו כי הוגשו כתבי אישום כנגד מספר נאשמים נוספים בתיקי הסתה, אשר פרסמו את אותו הפרסום שפרסם המבקש:

10.1 ת"פ 41261-11-23 (שלום נצרת) בעניינה של הנאשמת אסיל סויטאת (להלן: "אסיל").

בהקשר לנאשמת אסיל מוסיפה המאשימה כי שמה הופיע ברשימת 20 הסטודנטים עליהם התלוננה האוניברסיטה.

10.2 ת"פ 623-11-23 (שלום ירושלים) בעניינה של הנאשמת רזאן אבו טיר.

12. נוכח הנתונים שציינה המאשימה, שמהם, כאמור מעלה, עלה כי הוגש כתב אישום נגד מעורבת אחרת ששמה צוין ברשימת העשרים של האוניברסיטה, וכן שהוגש כתב אישום נוסף בנסיבות של פרסום זהה, גורסת המאשימה כי די בממצאיה אלה כדי לבסס ראשית ראייה ששוללת את טענת המבקש לאכיפה בררנית.

13. המאשימה מוסיפה וטוענת בענין זה, כי לאחר תאריך 7.10.23 הוגשו עשרות כתבי אישום בגין עבירות הסתה, ורובם זמינים במאגרי המידע.

14. אשר לטענת המבקש העולה בסעיף 11 לבקשתו, כי הגם שחשודה ששמה אימאן אגבאריה (להלן: "אימאן") נמנתה על רשימת העשרים שעליהם התלוננה האוניברסיטה והגם שפרסמה פרסום זהה לזה שפרסם המבקש, בשונה מהמבקש תיק החקירה הנוגע אליה נסגר ללא הגשת כתב אישום, השיבה המאשימה כי התיק עדין תלוי ועומד עד לקבלת החלטה סופית בו. עוד הוסיפה המאשימה, כי בכל מקרה, התשתית הראייתית בבסיס התיק של אימאן אינה כפי התשתית העובדתית שמתקיימת בעניינו של המבקש.

15. באת כח המבקש המשיכה והשחיזה, בעל-פה, את הטיעון בכתב בנוגע לאותה אימאן, בכך שהגם

ששיתפה את אותו הפוסט, והגם שבגין מעשיה נעצרה, היא שוחררה במהלך מעצר הימים. יתר על כן הבהירה באת כח המבקש, כי מברור שערכה בענינה של אימאן עלה שמטעם הפרקליטות נשלחה הודעה לפיה תיק החקירה נסגר בכך שהוחלט שלא להגיש נגדה כתב אישום.

16. מששמעה באת כח המבקש את תשובת המאשימה לפיה טרם התקבלה החלטה סופית אם אימאן תועמד לדין, אם לאו, זאת כאמור בשונה מהנתון בו האמינה באת כח המבקש לפיו תיק החקירה נגד אימאן נסגר, ביקשה באת כח המבקש לדעת על סמך אילו קריטריונים הגישה הפרקליטות כתב אישום נגד המבקש, ובאותה נשימה ממש נמנעה מהגשת כתב אישום נגד אימאן. לשון אחר: מהי אותה אבחנה שמבצעת המאשימה לגבי אותו השיתוף בדיוק, בין המבקש ובין אחרים.

17. בענין אימאן סיכמה באת כח המבקש טיעוניה באומרה, כי די באבחנה לכאורה בין המבקש לאימאן כדי להעביר את הנטל לפתחה של המאשימה, כל שכן נוכח שינוי מדיניות האכיפה והנחיית פרקליט המדינה לאחר 7.10.23. בהקשר להנחיית פרקליט המדינה הטעימה באת כח המבקש, כי ההנחייה אמנם מפרטת את הדרך לפתיחת חקירה ולקבלת ההחלטה, אך בשונה מהנחיות אחרות, לא מפרטת את הקריטריונים להגשה, באופן שאינו מאפשר למבקש להבין אם הוא נכלל באותם קריטריונים, אם לאו.

18. לבקשת המאשימה ובהסכמת באת כח המבקש - שביקשה כי בתום העיון אתן לה אינדיקציה באשר לממצאי העיון על מנת שתוכל לדייק את קו הטעוין שלה בהתאם, עיינתי בתיק החקירה של אימאן על מנת לעמוד על אותו ההבדל לו טוענת המאשימה.

19. מסקנתי לאחר העיון בתיק החקירה הינה כי קיים הסבר שעל פני הדברים מצדיק את ההבדל בהתייחסות המאשימה למבקש להבדיל מאימאן. בהקשר זה אציין בנוסף, כי נכונה היא לדידי טענת המאשימה שאין לחשוף בשלב זה את הבסיס להסבר שהוצג לי באשר לשוני בין אימאן למבקש.

20. אשר לאסיל, באת כח המבקש טענה כי קיים שוני בין המבקש לאסיל, כך שאין לגזור על דרך ההיקש והגזירה השווה מעניינה של אסיל לעניינו של המבקש.

21. בתשובתה הבהירה המאשימה כי לדידה לא קיים שוני, ולמעלה מכך הוסיפה, כי בחיפוש אקראי מצאה כי כנגד נאשם נוסף הוגש כתב אישום.

22. המאשימה הוסיפה והרחיבה את בסיס טענותיה המתנגדות בציינה כי כל כתב אישום הנמנה על משפחת האישומים מושא דיונו הועבר לבחינה מעמיקה של פרקליט המדינה, ויתרה מכך נבחן ואושר ברמה אחידה ארצית, כך שאין הבדל כזה או אחר בין המחוזות.

23. הגם שבמהלך הדיון הועלו ע"י הצדדים טענות נוספות, נוכח תשובות והסברי המאשימה, הלכו, הצטמצמו והתחדדו דרישות המבקש לקבלת חומר ומידע, עד שבסופו של דיון ניכר היה שהטעוין צומצם לשאלה המזוקקת של מה הם הקריטריונים לפתיחת חקירה ולהגשת כתב אישום בפרסום

זהה, תוך הדגשת הצורך שתהיה אחידות ביישום הקריטריונים בין מחוזות הפרקליטות, וטענות אגביות לכך.

דין ומסקנות

24. בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע, כי הנטל לקבלת מידע וחומרים לשם העלאת טענה לאכיפה בררנית רובץ לפתחו של המבקש, וכי על המבקש להציג תשתית ראייתית ראשונית שיש בה כדי לתמוך בטענתו [לענין זה ראו, לדוגמא, בג"ץ 4992/19 **נווה נ' מדינת ישראל** (21.11.19)].
25. עוד נקבע בפסיקה, כי הגם שמשקלו של נטל זה קל מהנטל הדרוש לצורך הוכחת אכיפה בררנית, לא מדובר בנטל שמשקלו אפסי, אלא בנטל של ממש, שמשקלו יונק ממשקל הנטל הדרוש לביסוס הטענה לאכיפה בררנית, וכי שאלת משקל הנטל לקבלת מידע וחומרים תיבחן בפריזמת הראיות של כל מקרה באופן פרטני [ראו לעניין זה, לדוגמא, עע"ם 7485/19 **קושקוש נ' מדינת ישראל** (6.7.2020) ובג"ץ 4922/19 **נווה נ' מדינת ישראל** (9.12.2019)].
26. בנוסף נקבע בבג"ץ **נווה**, כי היה והמבקש אינו עומד בנטל לקבלת מידע וחומרים לשם העלאת טענת אכיפה בררנית, הרי אז אין לחייב את המדינה להעביר למבקש מידע וחומרים אחרים בנושאים שלמבקש לא הייתה אליהם גישה.
27. עוד נקבע בפסיקה, כי כל אימת שמתקיימת מדיניות מוצהרת ומפורטת המנחה את התביעה, והוכח שהתביעה פעלה בהתאם לאותה מדיניות, על הטוען לאכיפה בררנית להוכיח חריגה שיטתית וארוכה מאותה מדיניות [ראו לענין זה ע"פ 3507/19 **בורקאן נ' מדינת ישראל** (3.12.2020)].
28. זאת ועוד, בכל הנוגע לכתב האישום שהוגש נגד המבקש, במסגרת הנחיית פרקליט המדינה מספר 14.12 אליה הפנתה המאשימה, שאף עודכנה בתאריך 3.12.23, קיימות הנחיות מפורטות למקרים בהם בנסיבות המקרה שבפניי יינתן אישור לפתוח בחקירה ולהעמיד לדין בעבירות או עניינים בעלי רגישות מיוחדת, וכפי שהובהר על ידי המאשימה כך נעשה במקרה שלפניי.
29. יתר על כן, סוג המקרים שלפניי אף מחייב את אישורה של היועצת המשפטית לממשלה עובר להגשת כתב האישום. כפי שהובהר, כך נעשה במקרהו של המבקש.
30. ברי אפוא, כי משנמצאה מדיניות אחידה מכח הנחיות ברורות וסדורות בשאלת עצם הפתיחה בחקירה ובשאלת עצם ההעמדה לדין, ומשמתקיים מנגנון המחייב אישורים עובר לפתיחת חקירה - של פרקליט המדינה, ועובר להגשת כתב אישום - של היועצת המשפטית לממשלה, הנטל הראשוני להוכחת הצורך לקבלת חומרים ומידע, כמו גם הנטל להוכחת אכיפה בררנית, שרובצים שניהם לפתחו של המבקש, ימוקמו ברף גבוה במיוחד.

31. בחינת טענות המבקש שנסקרו מעלה בהרחבה, אל מול הסברי ונתוני המאשימה, מוכיחה, כך לדידי, כי המבקש אינו עומד בנטל הראשוני שרובץ לפתחו.
32. ודוק: הגם שהמבקש צמצם טיעונו לאותם נתונים שעניינם במקרים שלאחר 7.10.23, והגם שזיקק את השגותיו לשאלה מה הם אותם קריטריונים לפתיחת חקירה ולהגשת כתב אישום בפרסום זה, תוך הדגשת הצורך שתהיה אחידות ביישום הקריטריונים בין המקרים הזהים ובוודאי בין מחוזות הפרקליטות, אותן דוגמאות שהביאה המאשימה מלמדות כי המבקש לא הרים את הנטל הראשוני הרובץ לפתחו לקבלת מידע וחומרים לשם העלאת טענה לאכיפה בררנית וטענות אחרות.
- התשתית הראייתית הגולמית שהביא המבקש לגבי אכיפה בררנית לאחר 7.10.23 מסתכמת בנתונים סטטיסטיים גולמיים שמאפשרים מגוון רחב של מסקנות - לאו דווקא את אותן המסקנות בהן מאמין המבקש.
- גם טענות המבקש לגבי אכיפה בררנית בינו ובין סטודנטים אחרים מרשימת העשרים, ובינו ובין אחרים שבזהה לו ביצעו את אותם המעשים המיוחסים לו, התגלו ככאלה שאין בהן די כדי לייצר מסה קריטית להרמת הנטל הרובץ לפתחו - עובר להסברי המאשימה, ובוודאי ובוודאי שלאחריהם.
33. הגם שדי בכל אחת מפסקאות הסעיף מעלה כדי להביא לדחיית בקשת המבקש, מצאתי לנכון להוסיף, במצורף לאמור מעלה, כי מקום בו מתקיימת מדיניות אחידה מכח הנחיות ברורות וסדורות בשאלת עצם הפתיחה בחקירה ובשאלת עצם ההעמדה לדין, ובכלל זה מנגנון שמחייב קבלת אישורים: עובר לפתיחת חקירה - של פרקליט המדינה, ועובר להגשת כתב אישום - של היועצת המשפטית לממשלה, נטלי ההוכחה שרובצים לפתחו של מבקש מתמקמים ברף גבוה יותר, ועל הרף הזה כשל המבקש לפסוח [לענין זה ראו, לדוגמא, החלטתו של חברי כבוד השופט חלבי בת"פ 11189-11-23 מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל (16.7.24)].
34. לצד האמור מעלה אני מקבל את טענת המאשימה כי חלק מדרישות המבקש משולות למסע דייג, ויתרה מכך מקבל את טענות המאשימה כי איסוף המידע המבוקש מהמאשימה - כלל כתבי האישום ותיקי החקירה בעבירות מושא דיוננו בכל הארץ, מהווה מעמסה בלתי סבירה על המאשימה בנסיבות המקרה [לענין זה ראו, לדוגמא, עע"מ 2398/08 אליצור סגל נ' מדינת ישראל (19.6.11)].
35. לא נעלמו מעיני טענות המבקש בנוגע לפגמים מנהליים בהחלטה להגיש את כתב האישום מושא התיק, ובהתנהלות שערורייתית ובלתי סבירה של הרשויות בעניינו של המבקש, אולם לא מצאתי תימוכין כלשהם לטענות אלה. משכך, נוכח האמור מעלה, גם טענות אלה נדחות.
36. בסיכום האמור מעלה נדחית בקשת המבקש.

המזכירות תעביר עותק מהחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ' טבת תשפ"ה, 20 ינואר 2025, בהעדר
הצדדים.